

MODNÍ SVĚT.

9252. — Damské domácí šaty. — Velkosti: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec v prsou. Jest třeba 4 3/4 pardu 44-palcové látky pro velikost 36-palcovou.

9200. — Damské šaty. — Velkosti: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palec v prsou. Jest třeba 6 yardů 40-palcové látky pro velikost 36-palcovou.

9208. — Francouzské šatečky pro dívky. — Velkosti pro 3, 4, 6 a 8leté. Jest třeba 3 yardy 44-palcové látky pro 4-leté.

9093. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 6, 8, 10 a 12leté. Jest třeba 4 3/4 yardu 27-palcové látky pro 8-leté.

JAK SE "VÁLŮÍ" V TRIPOLSKU.

Ve feuilletonové části vídeňské "Vedetty" otiskuje poručík Josef Madarasz obsah vlezajímavého výkladu, jež podal mu o vyhlídce italské okupace Tripolisu bývalý rytmistr 6. husarského pluku Zubovič, proslulý za dob svého mládí sensačními sportovními výkony. Rytmistr Zubovič, jenž osobně navštívil hlavní stan italské okupační armády v Tripolisu jako odborný vojenský zpravodaj, líčí dojem své takto:

"Věřil jsem, že ti tam dole (rozuměj: Turci a Italové v Tripolisu) nedoučají se navzájem kajtější? Teď, po půl roce, mají tam Italové 112,000 mužů, v Tripolisu samém 50,000! A přes to nepostoupili po půl roce dále do vnitrozemí, než na vzdálenost celých — osmi kilometrů. Dráhu vystavěli si zatím pouze do Amzary a Gargaresu, tedy jenom zčásti šest kilometrů. A teď musí teprve prosekávat se ještě dalších 60 kilometrů, než dosáhnou rozhodujícího bodu: gebelgarianského průmyslu, nedobytné skálné bašty, do níž Turci uchylují se napořád! Viděl jsem ty strmé skály, nepřístupnější horských obrů na Černé Hoře. V Gebel-Garianu ztroskotá mnohý, ne-li každý útok italský! Ale jak mají tam ještě daleko!

Dovede si představit postup vojenských výprav po bezdných písčinách, kde dvanáct koní stěží dělá útlahne a kde dvouspřežnému sicilskému vozíku na zavazadla nutno pokaždé připřáhnouti ještě čtyři koně! Považ jen, kolik takových přípečí bylo by třeba ku

prepravě italských zavazadel, jejich hotovou spoustu s sebou vezou i poddůstojníci! U italských pluků jede koňmo všecko: nadporučík, poručík i praporčík, ba koní a soumarů čítá italská expedice více než pušek. A teď pomyslete si, že ke svízelné dopravě po travin druhů se na tripolském bojišti ještě nezměrný nedostatek pitné vody, nota bene vody, které bez chemické přísady nelze vůbec upotřebiti a jež dovoz vyžaduje obrovského nákladu. Okupační vojsko spotřebuje denně 15,000 hektolitřů vody. Několik kilometrů od Tripolisu jsou sice studny, leč i tam již voda zahnívá, nehledě ke studnám, které Beduini již zasypali."

"Viděl jsem" — pokračoval starý rytmistr — "také bitvy, pokud lze je tak nazvati — arecť rozhodně ne takové, při nichž — dle novinářských zpráv — sta lidí padla. Zablýdl jsem jenom tolik, kolik di se postřehnouti z daleka exponovaných italských posic, poněvadž s výzvednými hlídkami přirozeně postupovati jsem nemohl. A takové pátrání, při němž po celé hodiny jsem se namáhal dalekohledem sledovati sebe menší pohyby v nepřátelském táboře, hrozně unaví."

Základy turecké chráněny jsou živými ploty bujných kaktů, za nimiž nepřátelé po celé dny se skrývají, aby pak z čista jasna na svých bleskurýchlejších koních podnikli neodečkávaný výpad. Dívky však, než Italové, resp. jejich hlídky mohou chepti se rušit, útočníci zase zmizí. Malšou jich hloučku podati se vždy nepozorovaně přes pahorky otospětí k italským zákopům, aniž by jediného

JUDITH BASIN ČECH'S LAND CO., V STANFORD, MONTANA.

Pšenice žně na farmě krajana F. Stroufa u Stanford, Montana.

Právě se utvořila společnost, jejímž účelem jest osaditi našimi krajany vřhlanou Judith Basin ve státě Montaně, která patří za nejlepší pšeničný kraj středo-západu. Touto obrovskou rovinou stává se právě nová dráha a cena pozemku rychle půjde nahoru. Nyní se prodávají tyto pozemky za \$35 až \$65 akr na mírné splátky a jsou lepší než jaké koupíte ve starých státech za \$200 akr. Jest tam usazeno již několik krajanů a každý se může přesvědčiti o výsledcích, jakých se dodělali za krátkou dobu v této krajině. Česká společnost vyhradila 35,000 akrů pozemků, té nejlepší pšeničné půdy, na nichž pšenice sype od 35 do 60 bušlů, pro české osadníky. Oves dává 50 až 100 bušlů po akru a alfalfa se seče třikrát. Jeďte přes Montanu až pojedete na západ a sami se přesvědčíte, že nikde nekyne vám tak slibná budoucnost a rychlá cesta k zbohatnutí jako v Judith Basin. Dokáží vám to ti krajané, kdož jsou již tam usazeni. Pište si o podrobnosti pod adressou:

The Judith Basin Čech's Land Co., Stanford, Montana.

muže ztratili. Jednou vynořila se před naši pevností asi čtyřicetiletá tlupa Beduinů, kteří za nepřetržitě střelby střelbitě "defilovali" před námi. Za okamžik umkli chvatně a podával se nebylo po nich stopy, za to však v našich řadách zaúpělo osm těžce zraněných!

A tak "válčí" se na tripolském bojišti už přes půl roku... Canevy je mně opravdu líto. Není ve válečných dějinách vojevůdce, jehož osud byl by "trapnějším". Bez dobytí Tripolska domů nesmí a ku předu se prostě nedostane. — Ale Italie ví si rady. Operacemi svého loďstva v Dardanelách snaží se dosici spoletného zakročení velmočí. O tom ví arecť také Caneva a nepodniká — vyjma kroky zabezpečovací — taktických operací prázdných. Idyllický mír zatím co večera zavládá v obrovském táboře italském. Ji se a pije, co je po ruce, bez starostí o věci budoucí. Tu a tam ozve se také lahodný zvuk mandoliny, doprovázené krásným zpěvem vojínů...

Srdečně se mu zasmály, nemocná i její švakrová. Tak stěbetal s ní hezkou chvilu, když v tom vedle na posteli zaúpěla nemocná. Karlík umkl chvatně a podával se tam udiveně. Choť byla právě ve veliké horečce.

"Ach, ty květy... ty rudé květy, jak jste krásné!" blouznila. "Dejte mi je honem sem... ať je mohu zlíbat!" Natahovala své vyschlé ruce do naručít. "Vadnete nějak a to proto, že já u vás nejsem!" zabědovala teskně zase za okamžik.

Hoch ani téměř nedýchal a poslouchal napjatě.

"Tak dostanu ty květy... dostanu!" vykřikla jaksi zlostně a při tom se trochu vztyčila. Hned však aklesla nazpět a zabořila hlavu do měkké sněhobílé podušky. Čavili ještě něco blábolila, až pojednou přivřeila oči a zdálo se, že usnula.

Nedalo matce hoškově, aby se tíše nezepatla švakrově, zná-li nemocnou ženu.

"Jen tak povrhně... odtud," vysvětlovala švakrová ochotně. "Je deska nětčelova. Přivezli jí sem nedávno, aby operaci nějaký nádor odstranili a ona tak nabyla zase dřívějšího zdraví. Je velmi milá a má patrně ve veliké lásce květiny. Pořád mi o nich vypravovala, zvláště o jakémisi keři, který prý je obsypán rudými květy. A dnes je druhý den po operaci a stále v horečce zalétá k nim... chce je mít. Škoda, že není možno vyhovět jejímu přání! Snad by se jí ulehčilo... nabyla by po případě vědomí!"

Při loučení řekl jsem Canevovi: "I já viděl jsem nepřtele. Není jim však jenom Turek, Arab nebo Beduin, ty podporuje spojenice daleko uputnější: podnebí!" — Teď právě nastávají děsná vedra v kraji tripolském. Ta co den se stupňují. Není vody a jako nezbytný důsledek ohlásí se nemoc...

Karlík čekal netrpělivě na matčin návrat. "Co říkala slečinka... libily se jí?" volal, sotvaže matku shlédl. "Až přilíš," zahávala mu matka, neboť nemocná slečna již den před tím vypustila duši. Květy jí však přece matka dala a sice do rakve. "Že je jí už lépe... vidte matinko?" znova se zeptal hoch. "Je jí již dobře," vydechla matka sotva slyšitelně a musila si nepozorovaně utřít slzy, jež jí při tom vyhrkly.

Hošík toho však nepostřehl, nýbrž veselé začal ručkama tleskati a rozradostněně křičel: "Jen když jsem ji potěšil... jen když má ty květy... ty rudé květy, které jsem jí přislíbil!"

Zůstali hezkou dobu a když se chystali k odchodu, znovu počala chorá v horečce promlouvat: "Nenesou mi ty rudé květy... nenesou! A já bych je tak ráda měla u sebe!" v pláči toužila po květech.

Karlík se vytrhl matce a přistoupil srdnatě k nemocné dívce. "Já vám je přinesu... chečete?" nabízel se jí a uchopil ji za ruku.

Nemocná se trochu polekala a rychle vztráha ruku zpět. Za okamžik rozevřela své mdlé oči a zabředla se na něho. "Ach, hošík!" vzpamatovala se trochu. "Květy že by mi přinesl... ty moje velké zvonce? Bylo by mi snad lépe, kdybych je tu měla," řekla s námahou a oči se jí zaperlily. Najednou však zase zuřivě vykřikla: "Ať je tu mám... hned ať jsou tu!"

Karlík se ulekl a přiběhl k matce, strachy se vícec třesa. — Honem no matka uchopila a táhla ho spěšně z nemocnice.

Když pozítří šla matka zase ke své švakrově, přiběhl Karlík k matce. "Matinko, tu máte... vezměte to té slečně," řadonil o překot a strkal matce tři květy kaktů. "Kde jsi je vzal?" ptala se ho matka překvapeně. "Kde? — Víte přece, že je máme! V pokoji jsem je utřel!" "A co s nimi mám dělat?" — Matka nechápala jeho počinání. "Přece se pamatujete, že jsem té slečince tam přislíbil," vysvětloval rychle. "Chtěla je mít..."

RUDÉ KVĚTY.

Napsala Jozka Kratochvílová.

Dnes musila matka vzíti také syna Karlíka, když šla navštívit do nemocnice švakrovou, která byla po vážné operaci. Doma Karlík sametného nechat nechtěla a sousedka, u níž někdy dlužal, kamsi odešla. Vlastně pak vzala matka Karlíka do nemocnice proto, že jí již po delší dobu prosil, aby mohl navštívit tu hodnou tetičku, která mu občas čokoládu nebo i nějakou hračku přinášivala, ledy se u jeho matky náhodně zastavila. Již po cestě nepostačila matka odpovídati hochovi k různým otázkám, v nichž zračila se nesmírná zvědavost. A matku skoro táhl, aby byli brzo na místě; tak nedočkavě tam spěchal.

Konečně vešli do budovy nemocniční a za nedlouho byli v místnosti, kde jejich příbuzná ležela. Ta tam byla srdnatost Karlíkova; jakmile spatřil tu řadu lůžek, na kterých choří odpočívají, bojácně chytli se matky za sukni.

"Nu, zde máš tetičku!" řekla mu matka, když se s ní srdečně pozdravila. "Poznáváš ji přece... snad se jí nebojíš?" domlouvala mu, když mu radostně podávala ruku.

"Je... je to tetička!" zvolal teprve po důkladném prohlédnutí a uchopil se pravice, jemu podávané. "Je ale nějak blbě... ne tak červená, jako byla, když k nám chodívala. Proto jsem se jí bál," přiznával se prostodůšně.

Bray však jeho bázeň zmizela, když si usedl vedle ní a ona počala mu vřelou vypravovat. "Že tak, tetičko, nekřičíš!" podíval se malý rozumna jejím tišeému hovoru. "Takhle se mi neblbě! — Vstaň už a přijď k nám... ukáži ti novou mašinku... budeš dělat konstruktera! Ale musíš umět křičet... hodná nahlas vyvolávat stanice!"

HOMESTEADY

Došla mne zpráva z Oregonu, že Hillova dráha začne se stavěti okresem Lake a že v Christmas Valley začínají budovati zavodňovací system. Jest tam něco vládní půdy, která zavodněna, stane se velmi cenným majetkem. Též do Lassen County v Kalifornii začínají se domovníci hrnout. Myslíte-li to opravdu, pište mi a přiložte \$1.00 na odpověď. Nejsm agentem, nemám nic na prodej — a nemohu se zabývat marným dopisováním. Jestli nemáte dosti "back-bone", ušetřte si raději ten dollar a mně zbytečné práce. Jednati třeba rychle! — LOU W. DONGRES, 1516 Lincoln Ave., Omaha, Nebraska.

ty rudé květy! Vezměte jí je," prosil snažně. "Aspoň uvidí, že jsem na ni nezapomněl. Jistě jí pak bude lépe!"

Matka chytla synka a počala jej vrouceně líbat. "Jděte již, matinko... jděte," žádal znova, když se matce vytrhl. "Slečinka bude čekat... ať jí je tam má!"

Matka uposlechla ho a vzavši od něho květy, za okamžik jej opustila.

Karlík čekal netrpělivě na matčin návrat. "Co říkala slečinka... libily se jí?" volal, sotvaže matku shlédl. "Až přilíš," zahávala mu matka, neboť nemocná slečna již den před tím vypustila duši. Květy jí však přece matka dala a sice do rakve. "Že je jí už lépe... vidte matinko?" znova se zeptal hoch. "Je jí již dobře," vydechla matka sotva slyšitelně a musila si nepozorovaně utřít slzy, jež jí při tom vyhrkly.

Hošík toho však nepostřehl, nýbrž veselé začal ručkama tleskati a rozradostněně křičel: "Jen když jsem ji potěšil... jen když má ty květy... ty rudé květy, které jsem jí přislíbil!"

HLEDÁTE DOMOV?

Na přání mnoha našich odběratelů a vědouce, že dnes jest velká síla nesvědomych pozemkových jednatelů v této zemi, kterým se jen o to jedná peníze z našeho lidu vylákat, umnili jsme si, že podáme čtenářům našich časopisů spolehlivou informaci o krajinách, do kterých se hodlájí přistěhovat, a o okolnostech, které tam existují. Naši informaci nusieme ovšem čerpat z vládních a státních raportů a ačkoliv tím máme hodně práce nemáme svým čtenářům za tuto práci ničeho štítat, pouze jen za výlohy kolků, papíru a obělek. Ale cítíme, že tím se našim čtenářům velice zavděčíme a jelikož jsme první český časopis, který podává kteroukoliv informaci svým čtenářům soukromě a spolehlivě, doufáme, že snaha naše bude uznána. Na výlohy doplnění a kolků zašlete 10c na: INFORMACE, Pokrok Publ. Co., 1417-19 So. 13th Str.,

Kdykoliv přijedete do Omahy a chcete býti pohodlně ubytováni, zajděte do

HOTELU PRAHA,

roh 13. a William ulice. Moderně zařízené pokoje poskytnou i tím nejvýběravějším ten pravý odpočinek. Vzorá čistě vedená kuchyně, jakoz i útulné zařízené hostince zajistě Vás uspokojí. Posílám na venek — KARLOVARSKÉ MEDOVÉ VÍNO — bedna o 12 láhvích — za \$2.75. 37c JOSEF VAŠKO, majitel.

KRAJANÉ, POZOR!

Oznamuji všem mým krajanům, že zakládám novou česko-slovanskou osadu, asi od tří do sedmi mil od města a dráhy u Phillips. — Vlastníme a máme na prodej mnoho tisíc akrů bohaté a dobré země. Toto jest příležitost pro krajan, pomoci sobě k vlastinmu domovu. Prvým dvaceti osadníkům dme zvláštní výhody. Pamatujte, že jen farmář nebují se nastávají jejich zřeh časů, které máme k očekávání!

Splácti pozemek neb farm možno 10 let! Tento rok jsem uadil 50 rodn. Pište hned na JOHN SCHAUER, zástupce Boh. A. Land & Loan Co., incorp. stock \$35,000 Phillips, Wisconsin.

Prostředek k samostatnosti

je vlastnití svoji farmu. Blahobyť rolníka nezavírá na blahobytu žádného jiného oddělení společnosti. Naopak, prosperita šlavědenstva ve spolek záleží na blahobytu rolníka. To se nedá popřít!

My máme největší výběr farmářských pozemků. Máme přes 235,000 akrů úrodné půdy, ležící v Nebrascce, Kansas, Colorado, Idaho, Utah, Saskatchewan, Manitoba, Alberta a British Columbia. Zvláštní pozornost věnujeme kanadskému pozemku v okresech Saskatchewan, Alberta a British Columbia. Náš zástupce přítomně nalézá se v British Columbia a je dobře obeznán s úrodnými částmi Kanady. Krajáné mohou se s důvěrou na nás obrátit a býti jisti, že jim co nejlepší poradíme.

Máme též veliký výběr majetků v Omahy a South Omahy. Pište me poštou u spolehlivých společností a obstaráváme půjčky na majetek. Jsme v ústavně 1318 William ul., každý večer od 7 do 10 hod. O další podrobnosti pište česky neb anglicky na: 42c

ŽITNÍK-DIVIŠ REALTY CO.

403 Ware Bldg., neb 1318 William Str., Tel. Douglas 5737. OMAHA, NEB.